

ଆସୁଲୀ ଯାଦୁ

(ସାବୁ କାହାନୀ)

ଚିତ୍ରରଞ୍ଜନ ବ୍ରହ୍ମା

Digitized by srujanika@gmail.com

ଆସଲ ଯାଦୁ

(ସାଦୁ କାହାଣୀ)

ଚିତ୍ରରଞ୍ଜନ ବ୍ରହ୍ମା

ASLI JADOO

(Sadri Story)

CHITTARANJAN BRAHMA

PUBLISHER

Dolirani Brahma

F/19, Sector-7, Rourkela - 769 003

Ph. 9937514969

ART

Nirmal Kumar Basa

Janasikshan Sansthana, Rourkela

TYPESET & PRINTING

BHENGRA GRAPHICS

Shaktinagar, Rourkela.

FIRST EDITION

2008

PRICE

Rs.18/-

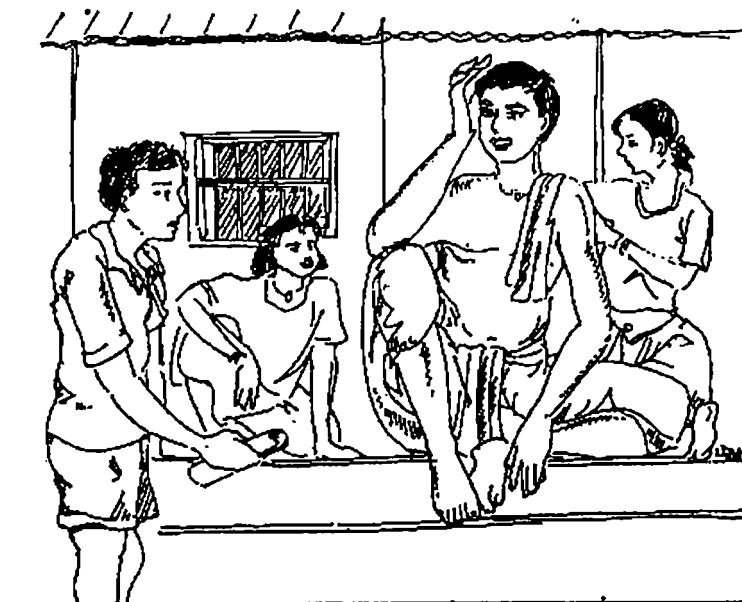
ଯେମନ୍ ନୌଆ କାଇରକେ ଲିଖେକ୍ ଆଉର
ପାଢ଼େକ୍ ଶିଖାଆଏଁ, ଇ ପୁସ୍ତାକ୍ ଉମନ୍‌କେର
ଲାଗିନ୍।

ଇ ପୁସ୍ତାକ୍ ବାମାଏକ୍ ମେଁ ଯେମନ୍ ସେ
ମୋଏଁ ମାବାଇଦ୍ ଆଉର ସାହାଯୋଗ୍ ପାହୋଁ,
ଉମନ୍‌କେର ମୋଏଁ ଆଭାରୀ ହେକୋଁ।

- ଲେଖାକ୍

ଆସଲୀ ଯାଦୁ

ମଧୁପୁର ଗାଁ ମେଁ ଜୋହାନକେର ଘାର । ଉକାର
ଦୁଇଠୁ ବେଟି ଆଉର ଏକଠୁ ବେଟୀ ରାହାଏ । ଉ ବେଟୀକେ
ସାହାରମେଁ ପାଡ଼ୁଥାତ୍ ରାହେ । ଛଢ଼ାମାନ ବାଡ଼ିକା ହଢ଼ାଲ
ସେ ଖାଇଁ ହୋଁ ବାଡ଼ିଲାଇ । ସୋବ୍ ସାମାୟ ଆଭାବ୍
ଲଗତେ ରାହାଲାଇ । ଏହେ ବେରା ବେଟୀ ଜୁନାୟ ମେଟ୍ରିକ୍
ପାଶ୍ କାରଲାଇ ।

ଜୋହାନକେରୁ ତାବିୟତ୍ ଆଗେକେରୁ ଲେଖେ ବେଶ୍
 ନି ରାହାତ୍ ରାହେ । ଏକ୍ ଦିନ୍ ଉ ବେଟାକେ କାହାଲାକ୍,
 ‘ତୋକେ ଆଉର ପାଢୁଆଏକ୍ ନି ପାରବୋ । ତାନିକ୍
 ଖେତିବାରି ମେଁ ଲାଗ୍ । ପାଠ୍ ପାଢୁଲେ, ଉକେ ଏଖାନ୍
 କାମ୍ ମେଁ ଲାଗାଓ ।’

ଜୁନାୟ ବେଶ୍ ପାଢ଼ାତ୍ ରାହେ । ଉ କାଲେଜ୍ ମେଁ
ପାଢ଼େଜ୍ ଲାଗିନ୍ ଜିଦ୍ ଧାରଲାଜ୍ ।

ଜୋହାନ୍ ବେଟାକେ ବହୁତ୍ ବୁଝାଲାଜ୍ । କାହାଲାଜ୍,
'ଶରଧାପୁର ଗାଓଁକେର ରାମକୁମାର ସିଂ କାଲେଜ୍
ପାଇଡ଼୍‌ହେ । ନୌକରା ଛୋଇଡ଼୍ ଦେଲାଜ୍ । ଖେତିବାରି
କାଇରକେ ପାଁଟୁଠୁ ବାରାଷ୍ ମେଁ ବେଶ୍ ଆଗେ ବାଇଡ଼୍
ଗେଲାଜ୍ ।'

ଜୋହାନ୍ ବେଟାକେ ବୁଝାଏଜ୍ ଲାଗିଲାଜ୍, 'ହାମାର
'ରିନ୍ ବାଡ଼ାଥେ, ଉକେର ସଙ୍ଗ୍ ସୁଧ୍ ବାଡ଼ାଥେ । କେତ୍‌ନା
ଗାଇର ହୋଁ ଶୁନେଜ୍ ପାଡ଼ାଥେ, ତୋର ଆନ୍ଧୋ ସେ
ପୁଛ୍ । ତୋର୍ ବୁଦ୍ଧି ଲାଗାଏକେ ଡ଼ାଷ୍ କାରଲେ ହାମ୍‌ରେ
ଆଜ୍ଞା ସେ ଚାଲ୍‌ତି ।' ଜୁନାୟ ଆଖିରି ମେଁ ମାନିଲାଜ୍ ।

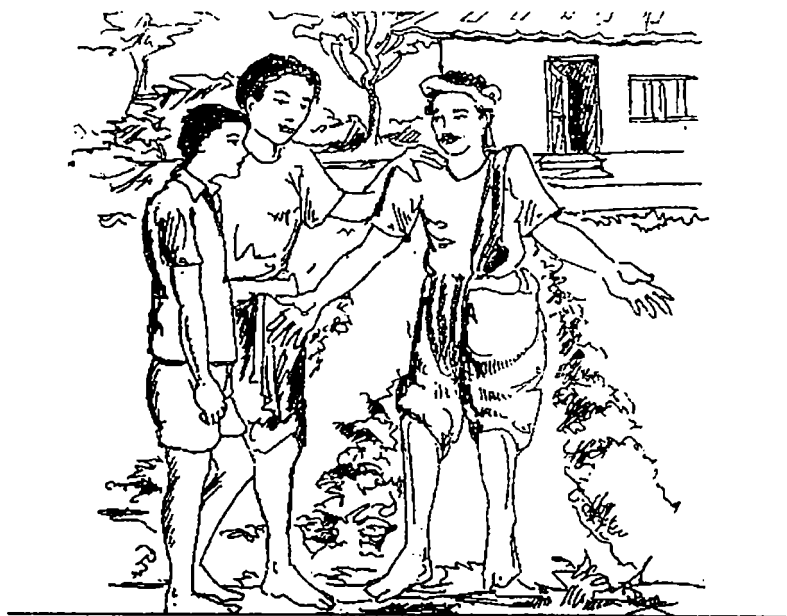

ଖୁସି ସେ ଜୋହାନ୍ ବେଟା. କେ କାହାଲାକ୍, 'ଡାଲ୍,
କାଈଲ୍ ବିହାନେ ଶରଧାପୁର ଯାବ୍। ରାମକୁମାର କେର
ହାମାର ସେ ବାଗ୍ରା ଜାମିନ୍ ନାଖେ, ଲେକିନ୍ ଉମାନ୍ କା
ଲେଖେ ଡାଲାଥେଁ ବୁଝାବ୍। ଉକାର ସେ କୋନୋ
ଶିଖେକ୍ ଆହେ।

ଦୁସରା ଦିନ୍ ବିହାଁନେ ଦୁୟୋ ଝାନ୍ ଶରଧାପୁର
ଗେଲାଏଁ। ହିଁଠେ ହିଁଠେ ଦାଶ୍ ବାଜେ ରାମକୁମାର
କେର ଘାର ପାହୁଁଲାଏଁ। ରାମକୁମାର ଜୋହାନ୍‌କେ
ଚିହ୍ନଲାକ୍ ଆଉର ଖୁସି ହୋଲାକ୍। ଉମାନ୍‌କେ ସାରବାତ୍
ପିଆଲାକ୍। ଉକାର ବାଦ୍ ଆଢ଼େକ୍‌କେର କାରାନ୍
ପୁଛୁଲାକ୍।

ଜୋହାନ୍ ସୋବ୍ ଗୋଇଠ୍ ରାମକୁମାର୍‌କେ
ବାତାଲାକ୍। ରାମକୁମାର କାହାଲାକ୍, ‘ଚିତ୍ରା ନା କାର୍,
ସୋବ୍ ଠିକ୍ ହୋଇଯାଇ। ଜୁନାସ୍ ପାଠ୍ ପାଇଡ୍ ହେ,
ଖେତିବାରି ମେଁ ତାନିକ୍ ମାନ୍ ଲାଗାତେଲେ ହୋଲାକ୍। ଉକେ
ମୋଏଁ ଖେତି କାରେକ୍ କେର ଯାଦୁ ଶିଖାଏ ଦେମୁ।’

ରାମକୁମାର ବାପ-ବେଟାକେ ଆପାନ୍ ବାଗାଇତାକେ
 ଲେଇଗେଲାକ୍ । ଉମାନ୍ ଦେଖିଲାଏଁ, ଏକଠୁ ବାଡ଼କା
 ବାଗାଇତା ! ବାଗାଇତା ମେଁ ବୁଲୁବୁଲି କାରିତ୍ ରାହାଏଁ ।
 ଜୁନାସ୍ ସୋର୍ କୁଛୁଏଆନ୍ ସେ ଦେଖାତ୍ ରାହେ, ଆଉର୍
 ଖେତିକେର୍ ବାରେ ଶୋଡ଼ାତ୍ ରାହେ । କୁଛୁ ସାମାୟକେର୍
 ବାଦ୍ ଉ ରାମକୁମାରକେ ପୁଛୁଲାକ୍, ‘କାକା, ଯାଦୁ ଶିଖାଏ
 ଦେବେ ଜୁନ୍ ?’

ଗାମ୍ଭୀର୍ଯ୍ୟ ହାସଲ ଆଉ କାହାଲକ୍ଷ,
'ବାଗାଇବାକୁ ଆଜ୍ଞା ସେ ଦେଖି ଯାହାକୁ ଆପଣେ
ଶିଖାଯାବେ ।'

ଜୁନାୟ ଦେଖାତ୍ ରାହେ - ଘେରା, ଆଇର, ଗାଈ,
ସୋର, କୁଛ । ମାଝେ ମାଝେ କାକା ସେ ପୁଅଛ କେ
ବୁଝାତ୍ ରାହେ । ବୁଝାତ୍ ଉକେ ବହୁତ୍ ଖୁସି ଲାଗାତ୍
ରାହେ ।

ବାଗାଇବାକୁ ଏକ ଆଇର ମେଁ ପାବିତା, ଗାମ୍ଭୀର୍ଯ୍ୟ
ଆଉ ଆମାକେର ଗାଈ । ଏକ ଆଇର ମେଁ ମୁନ୍ତା
ଆଉ ନେହାକେର ଗାଈ । ଦୋସର ଆଇର ମେଁ
କେଲାକେର ବାଗାଇବା । ତାମିକ୍ ଭିତ୍ରେ ବାଟେ କାଗଜି
ଲେମ୍ବୁକେର ବହୁତ୍ ଗାଈ ।

ବାଗାଇତାକେର ମାଝେକେ ରାମକୁମାର ଦୁଇଭାଗ
 କାଇର ହେ । ଏକ୍ ଭାଗ ମେଁ ଶାବ୍‌ଜି ଚାଷ କରଲ୍ ଆହେ ।
 ଦୋସର ଭାଗ ମେଁ ଫୁଲ୍ ଆଉର ରାଙ୍ଗୀନ୍ ପାତାଲଝୁଲା
 ଗାଈକେର ଚାଷ । ବାଗାଇତାକେର ମାଝେ ଏକ୍‌ଠୁ ବାଡ଼୍‌କା
 କୁଆଁ । ଉକାର ମେଁ ଡିଜଲ୍ ପମ୍ପ ଲଗଲ୍ ଆହେ ଆଉର
 କୁଛ୍ ପାଇପ୍ ନିଚେ ଗିରାଲ୍ ଆହେ । ସାହାର ମେଁ ଜୁନାସ୍

ଫୁଲ କେର ଦୁକାନ ଦେଇଣ ରାହେ । ଓ ପୁଛୁଲାକ,
 ‘କାକା, ‘ଇ ଫୁଲ କେ କା ସାହାର ଭେଜିସଲା ?’
 ରାମକୁମାର କାହାଲାକ, ‘ମୋଏଁ କୋନୋକେ କାହୋଁ ନି
 ଭେଜୋନ । ମାଝେ ମାଝେ ସାହାର ଯାଏକେ
 ବେପାରୀମାନକେ ପାସାଲକେରୁ ବାତ୍ କାହୋଁନ । ମୋର
 ଠିକ୍ନାକେ ଦେଓ ଆଓନା, ବାସ୍ ଓଡ୍ନେ ।’

ବହୁତ୍ ବେପାରୀମନ୍ ସାହାର ସେ ଆଡ଼େନା । ଉମନ୍
ଇହାଁ ସେ କାମ୍ତି ଦାମ୍ ମେଁ ତାଜା ପାତାଲ୍, ଫୁଲ୍, ଫଲ୍,
ଶାବ୍ଜି କିନ୍ତେ ଲେଗେନା । ଆଉର୍ ସାହାର ମେଁ
ବେଡ଼େନା । ସେକାର୍ ଲାଗିନ୍ ଉମାନ୍ ଖୁସି । ଇଜାନ୍
ବାଇଠକେ ପାଏସା ପାଏକେ ମୋଏଁ ହୋଁ ଖସି ।’

ରାମକୁମାର ବୁଝାଇଲକ୍, ‘ମୌସାମ୍‌କେର୍ ଆନୁସାର୍
ଫୁଲ୍ ଫୁଟେଲା । ରାକାମ୍ ରାକାମ୍‌କେର୍ ଶାଗ୍, ଶାବ୍ଜି
ଆଉର୍ ଫଲ୍‌ମୁଲ୍‌କେର୍ ସାମାୟ୍ ଆଲାଗ୍ ଆଲାଗ୍ । ସୋର୍
ସାମାୟ୍ ମୋର୍ ଠିନ୍ ବେପାରୀମାନ୍‌କେର୍ ଭିଡ଼୍ ।
ବାଇଟୁଗେଲେ ଆପାନ୍ ଲାଗିନ୍ କୁଛ୍ ରାଖୋନା । ବାକିକେ
ପାଶେକେର୍ ବାଜାର୍ ମେଁ ଭେଇଜ୍ ଦେଝୁଁନା ।

ବାଗାଇତା ସେ ନିକଲେକ୍ ବେରା ରାମକୁମାର
ଜୁନାସକେର ମୁହଁକେ ଦେଖିଲାକ୍ । ପୁଛିଲାକ୍, 'ସୋର୍
ଦେଖିଲେ ତୋ ? କରୈଲା, ଖୁରା, ଝିଙ୍ଗା, ଲୌଆ କୈସନ୍
ଫଇର୍ ହେ ? କାଁଟା ଭାଟା, ବିଲାତି ଭାଟା, ଶାର୍ କୈସନ୍
ହୋଇହେ ? ଆଲୁ, ପେଟ୍ଟିକି, ହାଲ୍‌ଦି, ଖାମ୍ବାଆଲୁକେର
କୋଡ଼ା ସିରାଲାକ୍ ।'

ରାମକୁମାର କାହାଲାକ, 'ସାମାୟକେର କିମାତ୍
 ସୋର୍ ସେ ବାଗ୍ରା ହେକେ । ଇହାଁ କାମ୍ତି ଦାମ୍ ମେଁ
 ବେଇତ୍ତକେ ମୋଏଁ ଆପାନ୍ ସାମାୟ ବାଟାଝୁନା ଆଉର
 ଉ ସାମାୟକେ ବାଗାଇତା-କାମ୍ ମେଁ ଲଗାଝୁନା । ଖାଲି
 ଗାଛ ଲାଗାଏ ଦେଲେ ନି ଟାଲେଲ୍ । କୋଡ଼ା କାଇତ୍ତକେ
 ମାଇଦ୍ ପାନି ଦେଏକ୍ ପାଡ଼ି ।'

ଜୁନାସ୍ ହାଁସ୍ତେ ରାହାଲାଜ୍ । ରାମକୁମାର୍ ଭକେ
କାହାଲାଜ୍, 'ବେଟା, ଯାଦ୍ ରାଖ୍ବେ - ସୋବ୍ ଜିନିଷ୍
ପାଛେ ଶାସ୍ତ୍ରା ହୋଇଯାଏଲ୍ । ପାସାଲ୍ ଆଗେ କାଇରକେ
ଆମାଲ୍ କାରଲେ ବାଗ୍ରା ଦାମ୍ ମିଲେଲ୍ ।'

ଆସ୍‌ଲା ଯାଦୁକେ ଶିଇଖ୍‌ଗେଲାକ୍ ଜୁନାସ୍ ।
କାହାଲାକ୍, 'ମୋଏଁ ନୌକରା ଲାଗିନ୍ ଆଉର୍ ନି କୁଦ୍‌ବୋଁ ।
ହାମାର୍ ବେଶ୍ ଜାଗା-ଜାମିନ୍ ଆହେ । ଦେଖ୍‌ବେ କାକା,
ଏସାନ୍ ବାଗାଇଟା କାର୍‌ବୋଁ, ଡକାର୍ ମେଁ ମୋଏଁ ସୋନା
ଫାରୁଆବୋଁ ।'

ଡ଼ିଭରଞ୍ଜନ ବ୍ରହ୍ମା

(୧୯୫୩)

ପିତା : ✓ପ୍ରିୟକିଶୋର ବ୍ରହ୍ମା

ମାତା : ବିଦ୍ୟୁତ୍ତାମ୍ରା ଦେବୀ

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବ୍ରହ୍ମା ଜଣେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ସାହିତ୍ୟିକ, ବେଶ୍ ମାର୍ଜିତ, ସରଳ ଓ ସୁରୁଚିସଂପନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବ । ଏକାଧାରରେ ସେ ଜଣେ କବି, ଗାନ୍ଧିକ, ଅନୁବାଦକ ଓ ସଂଗୀତକ । ସେ ଓଡ଼ିଆର ଇଂରାଜୀ ଓ ଇଂରାଜୀର ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ କରନ୍ତି । ହିନ୍ଦୀ ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲୋକଭାଷା (ଯଥା - ସମଲପୁରୀ ଓ ସାଦ୍ରୀ) ଉପରେ ତାଙ୍କର ଯଥେଷ୍ଟ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ରାଉରକେଲା ତଥା ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସହିତ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବ୍ରହ୍ମା ଜଡ଼ିତ । ଶିଶୁ ସାହିତ୍ୟିକ ହିସାବରେ ତାଙ୍କର ଯଥେଷ୍ଟ ଖ୍ୟାତି ରହିଛି ।

ତାଙ୍କର ସାହିତ୍ୟ ସାଧନା ପାଇଁ ସେ ଜାତୀୟ ପୁରସ୍କାର ସହିତ ରାଜ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ଅନୁଷ୍ଠାନରୁ ଅନେକ ରାଜ୍ୟସ୍ତରୀୟ ପୁରସ୍କାର ଓ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ପାଇଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଏଯାବତ୍ ଦୁଇଟି ଶିଶୁ କବିତା ସଂକଳନ ଓ ତିନୋଟି ଗଳ୍ପ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ଆଦୃତ ହୋଇଛି ।

ସାହିତ୍ୟ ସାଧନାରେ ସେ ଆହୁରି ଆଗକୁ ଆଗକୁ ଯାଆନ୍ତୁ । ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଶ୍ରଦ୍ଧା, ସମ୍ମାନ ଓ ଶୁଭେଚ୍ଛା ସହ

- ପ୍ରକାଶିକା